

INDICE DE LOS TEXTOS

D. IOANNES.

Cap. 1. v. 3. Omnia per ipsum facta sunt: & sine ipso factum est nihil, quod factum est. T. 1. I. N. 7. & C. 9. N. 10. V. 5. Et lux in tenebris lucet, & tenebrae eam non comprehenderunt. T. 3. C. 4. N. 3. V. 12. Quotquot autem receperunt eum, dedit eis potestatem filios Dei fieri, his qui credunt in nomine eius. T. 4. C. 8. N. 3. V. 13. Qui non ex sanguinibus, neque ex voluntate viri, sed ex Deo nati sunt. T. 1. C. 8. N. 13. V. 14. Et Verbum caro factum est, & habitavit in nobis: & vidimus gloriam eius, gloriam quasi Vnigeniti a Patre, plenum gratiae, & veritatis. T. 1. C. 9. N. 3. V. 50. Rabbi, tu es Filius Dei, tu es Rex Israel. Respondit Iesu, & dixit ei: Quia dixi tibi: Vide sub sic, credis: manus hiis videbis. T. 2. C. 1. N. 11. V. 51. Amen, amen dico vobis, videbitis Celum apertum, & Angelos dei descendentes, & descendentes supra Filium hominis. T. 2. C. 3. N. 4.

Cap. 3. v. 20. Omnis enim qui male agit, odit lucem, & non venit ad lucem, vt non arguantur opera eius: qui autem facit veritatem, venit ad lucem, vt manifestetur opera eius, quia in Deo sunt facta. T. 2. C. 5. N. 9.

Cap. 4. v. 6. Erat autem ibi fons Iacob. Iesu autem fatigatus ex itineri, sedebat sic supra fontem. T. 1. I. N. 13. V. 28. Reliquit ergo hydram suam mulier, & abiit in Civitatem, & dicit illis hominibus: Venite, & videz hominem, qui dixit mihi omnia quaecumque tecum. T. 1. C. 8. N. 16. V. 48. Nisi figura, & prodigia videritis, non creditis. T. 2. C. 5. N. 26.

Cap. 5. v. 2. & 4. Est autem Hierosolymis probatica piscina, qua cognominatur Hebraice Bethsaida, quinque porticus habens. Angelus autem Domini descendebat secundum tempus in piscinam: & movebatur aqua. Et qui prior descendebat in piscinam post motionem aquae, sanus fiebat, a qualcumque derinebatur infirmitate. T. 3. C. 1. N. 13. V. 22. Neque enim Pater indicat quemquam: sed omne iudicium dedit Filio. T. 1. C. 6. N. 6. T. 2. C. 6. N. 4. fol. 220. V. 27. Et potestatem dedit ei iudicium facere, quia Filius hominis est. T. 1. C. 6. N. 6. T. 3. C. 1. N. 13.

Cap. 6. v. 5. Cum subleyasset ergo oculus Iesu, & vidisset quia multitudine maxima venit ad eum, dixit ad Philippum: Vnde emenus panes, vt manducemini. T. 2. C. 1. N. 11. V. 15. Iesu ergo cum cognovisset, quia venturi essent ut raperent eum, & facerent eum Regem, fugit iterum in montem ipse solus. T. 2. C. 1. N. 11. V. 30. Quod ergo tu facis

signum ut videamus, & credamus tibi? Quid operaris? T. 4. C. 6. N. 3. V. 42. Nonne hic est Iesu Filius Ioseph, cuius nos novimus Patrem, & Martem? T. 2. C. 1. N. 13. V. 44. Nemo potest venire ad me, nisi Pater, qui misit me, traxerit eum: & ego reficiebo eum in novissimo die. T. 2. C. 2. N. 42. T. 3. C. 1. N. 13. V. 52. Si quis manducaverit ex hoc pane, vives in eternum: & panis, quem ego dabo, carnis mea est pro Mundi vita. T. 1. C. 6. N. 11. V. 71. Respondit ei Iesu: Nonne ego vos duodecim regis: & ex vobis unus diabolus est? T. 2. C. 2. N. 45.

Cap. 7. v. 21. Respondit Iesu, & dixit eis: Vnum opus feci, & omnes miramini. T. 1. C. 10. N. 4.

Cap. 8. v. 3. Adducunt autem Scribe, & Pharise, mulierem in adulterio deprehensem: & statuerunt eam in medio, & dixerunt ci: Magister, hec mulier modo deprehensa est in adulterio. T. 2. C. 6. N. 17. V. 6. Iesu autem inclinans se deorsum, dixit scribentem in terra. T. 2. C. 2. N. 33. V. 7. Cum ergo perseverarent interrogantes eum, crexit fe, & dixit eis: Qui sine peccato est vestrum, primus in illam lapidem mittat. T. 2. C. 5. N. 16. V. 9. Audientes autem vires vobis vnum exhibant, incipientes a senioribus: & remansit solus Iesu, & mulier in medio stans. T. 1. C. 8. N. 16. V. 11. Dixit autem Iesu: Nec ego te condemnabo. Vade, & iam amplius noli peccare. T. 2. C. 5. N. 5. V. 12. Iterum ergo locutus est eis Iesu, dicens: Ego sum Lux Mundi: qui sequitur me, non ambulet in tenebris, sed habebit lumen vita. T. 1. C. 10. N. 4. V. 47. Qui ex Deo est, verba Dei audit. Propterea vos non auditis, quia ex Deo non estis. T. 4. C. 5. N. 8.

Cap. 9. v. 6. Hoc cum dixisset, expiuit in terram, & fecit lucum ex sputo, & linivit lutum super oculos eius. T. 2. C. 5. N. 12.

Cap. 10. v. 11. Ego sum Pastor bonus. Bonus Pastor Animam suam dat pro ovibus suis. T. 1. C. 6. N. 7. fol. 66. T. 2. C. 2. N. 27.

Cap. 11. v. 11. Expost hac dixit eis: Lazarus amicus noster dormit: sed vado ut a sonno excitem eum. T. 1. C. 12. N. 2.

Cap. 12. v. 25. Si autem mortuum fuerit, multum fructum affert. T. 1. C. 6. N. 6. V. 41. Hec dixit Isaia, quando vidit gloriam eius, & locutus est de eo. T. 1. C. 7. N. 8.

Cap. 13. v. 5. & 28. Deinde mitit aquam in peluum, & cepit lavare pedes Discipulorum: Ecce dixit ei Iesu: Quod facis, fac citius. Hoc autem nemo scivit diffundentium ad quid dixerit ei. T. 2. C. 4. N. 6.

Cap. 14. v. 12. Alioquin propter opera ipsa credite. Amen, amen dico vobis, qui credit in me, opera qua: ego facio, &

DE LA SAGRADA ESCRITURA.

ipse faciet, & maiora horum faciet: quia ego ad Patrem vado. T. 4. C. 5. N. 10. V. 27. Pascem relinquimus, pacem in eam do vobis: non quomodo Mundus dat, ego do vobis. T. 4. C. 6. N. 1.

Cap. 15. v. 1. Ego sum vias verae: & Pater meus agricultor est. T. 2. C. 2. N. 27. V. 5. Qui maneat in me, & ego in eo, hic fert fructum multum: quia sine me nihil potest facere. T. 4. C. 8. N. 9. V. 16. Nos vos me elegitis: sed ego legi vos, & posui vos ut eatis, & fructum afferatis, & fructus vester maneat. T. 2. C. 3. N. 10. V. 24. Si opera non fecissem in eis, quia nemo alias fecit, peccatum non habent: nunc autem & viderunt, & oderunt me, & Patrem meum. T. 4. C. 4. N. 8.

Cap. 16. v. 23. Amen, amen dico vobis: si quid pertierit Patrem in nomine meo, dabit vobis. T. 4. C. 8. N. 1.

Cap. 17. v. 4. Ego te clarificavi super Terram: opus consummavi, quod dedidi mihi ut faciam. T. 4. C. 7. N. 9. V. 11. Et iam non sum in Mando, & bi in Mondo sum, & ego ad te venio. Pater sancte, serva eos in nomine tuo, quos dedidi milibus fuit vnum, sicut & nos. T. 1. C. 6. N. 10.

Cap. 18. v. 8. Respondit Iesu: Disi vobis, quia ego sum uero me queritis, sinke hos abire. T. 1. C. 4. N. 5. V. 27. Quid uero interrogas? Interroga eos, qui audierunt quid locutus sum ipius: ecce hi sciant quid dixerim ego. T. 2. C. 2. N. 27. & C. 4. N. 5. V. 22. Hac autem cum dixisset, viuis alsistens ministrorum dedit alapam Iesu, dicens: Sic responde Pontifici? T. 2. C. 6. N. 7. V. 38. Dicit ei Pilatus: Quid est veritas? Et cum hoc dixisset, iterum exhibet ad Iudeos. T. 2. C. 6. N. 25.

Cap. 19. v. 19. Scriptis autem & titulum Pilatus: & posuit super Crucem. Erat autem scriptum: Iesu Nazarenus, Rex Iudeorum. T. 1. I. N. 19. T. 2. C. 1. N. 31. V. 24. Dixerunt ergo ad invicem: Non scandamus eam, sed fortinam iuxta Crucem Iesu Mater eius, & foror matris eius Maria Cleopha, & Maria Magdalena. T. 1. C. 9. N. 18. T. 2. C. 1. N. 9. & N. 33. V. 27. Mulier, ecce Filius tuus. Deinde dicit: Discipulo: Ecce Mater tua. T. 2. C. 1. N. 13. & N. 15. T. 2. C. 5. N. 11. V. 28. Postea sciens Iesu quia omnia consummata sunt, ut constituireretur Scriptura, dixit: Stilo. T. 2. C. 1. N. 20. V. 30. Cum ergo accepisset Iesu acetum, dixit: Consummatum est: Et inclinato capite tradidit spiritum. T. 2. C. 1. N. 25. & N. 31. V. 33. Ad Iesum autem cum venissent, ut viderent eum sani mortuum, non fregerunt eius crura. T. 2. C. 6. N. 2.

Cap. 20. v. 17. Dicit ei Iesu: Noli me tangere, nondum enim ascendi ad Patrem meum: va de autem ad fratres meos, & dic eis: Ascendo ad Patrem meum, & Patrem vestrum; Deum meum, & Deum vestrum. T. 1. C. 6. N. 10. T. 2. C. 4. N. 22. V. 19. Cum ergo sero esset die illo, in Sabatorum, & fores silent clausa, ubi erant discipuli congregati propter mestum Iudeorum, venit Iesu, & herit in medio, & dixit eis: Pax vobis. T. 2. C. 7. N. 28.

Cap. 21. v. 17. Simon Ioannis, amas me? Contrafatus est Petrus, quia dixit ei tertio: Amas me? & dixit ei: Domine tu omnia nosti: tu scis quia amo te. Dixit ei: Pasce oves meas. T. 1. C. 4. N. 7. fol. 43. T. 2. C. 2. N. 2. & N. 11.

ACTVS APOSTOLORVM.

Cap. 1. v. 1. Primum quidem sermonem feci de omnibus, & Theophili, quia cepit Iesu facere, & docere. T. 2. C. 3. N. 15. V. 9. Et cum huc dixisset, videntibus illis, elevatus est: & nubes suscepit eum ab oculis eorum. T. 3. C. 2. N. 4. V. 14. Hi omnes erant perseverantes uanamiter in oratione cum mulieribus, & Maria Matre Iesu, & fratribus eius. T. 2. C. 7. N. 24. & N. 28.

Cap. 2. v. 1. Et cum completerent dies Pentecostes, erant omnes pariter in eodem loco. T. 2. C. 7. N. 8. T. 4. C. 7. N. 9. V. 3. Et apparuerunt illis dispergit lingua tamquam ignis, sedique supra singulos eorum. T. 2. C. 2. N. 32. T. 4. C. 3. N. 4. V. 42. Erant autem perseverantes in doctrina Apostolorum, & communicatione fractionis panis, & orationibus. T. 4. C. 7. N. 9.

Cap. 4. v. 12. Et non est in alio aliquo salus. Nec enim aliud nomen est sub Cœlo datum hominibus in quo oporteat nos salvos fieri. T. 1. C. 6. N. 8.

Cap. 5. v. 9. At illa dixit: Eciam tanzi. Petrus autem ad eam: Quid vixque convenit vobis tentare spiritum Domini? Ecce pectoris eorum, qui sepelierunt virum tuum, ad osium; & effrenare te. Confessum cecidit ante pedes eius, & expiravit. T. 4. C. 3. N. 3. V. 41. Et illi quidem ibant gaudentes a conspectu concilii, quoniam digni habiti sunt pro nomine Iesu contumeliam pati. T. 4. C. 4. N. 7.

Cap. 6. v. 2. Non est aquum nos derelinquere Verbum Dei, & ministrare mensis. T. 2. C. 2. N. 7.

Cap. 7. v. 5. Cum autem esset plenus Spiritu Sancto, intendens in Cœlum, vides gloriam Dei, & Iesumstantem à dextris Dei. T. 2. C. 2. N. 38.

Cap. 8. v. 8. Cum uidisset autem Simon, quia

INDICE DE LOS TEXTOS

per impositionem manus Apostolorum datur Spiritus Sanctus, obtulit eis pecuniam, dicens: Date & mihi hanc potestatem, ut cuique imposuero manus, accipiat spiritum Sanctum. Petrus autem dixit ad eum: Pecunia tua tecum sit in perdicionem. T. 3. C. 6. N. 3.

Cap. 9. v. 4. Et cadens in terram audivit vocem dicentem sibi: Saulo, Saulo, quid me persequeris? Ego sum Iesus, quem tu persequeris: durum est tibi contra stimulum calcitrare. T. 4. C. 4. N. 6. V. 10. Erat autem quidam discipulus Damasci, nomine Ananias: & dixit: Ad illum in viâ Dominus Ananias. At ille ait: Ecce ego Domine. Et Dominus ad eum: Surge, & vade in vicum, qui vocatur rectus: & quare in domo Iudei Saulum nomine Tarsem: ecce enim orat. T. 2. C. 5. N. 11.

Cap. 10. v. 1. Et videt Cœlum apertum, & descendens vas quoddam, velut linteum magnum, quatuor initiis submitti de Cœlo in Terram, in quo erant omnia quadrupedia, & serpenti Terra, & volatilia Cœli. T. 2. C. 5. N. 1.

Cap. 13. v. 10. O plene omni dolo, & omni facie, fili diaboli, inimice omnis iustitia, non desin subterre vias Domini rectas. T. 4. C. 3. N. 3.

Cap. 20. v. 3. Propter quod vigilate, memoria retinetes: quoniam per triennium nocte, & die non cessavi, cum lachrymis monens unumquemque vestrum. T. 2. C. 2. N. 10.

AD ROMANOS.

Cap. 1. v. 3. Quod antea promiserat per Prophetas suos in Scripturis Sanctis de Filio suo, qui factus est ex semine David secundum carnem. T. 1. C. 6. N. 3. V. 5. Per quem accipimus gratiam, & Apostolatum ad obedientiam filii in omnibus Gentibus pro nomine eius. T. 2. C. 3. N. 10. V. 22. Dicentes enim te esse sapientes, stulti facti sunt. T. 4. C. 5. N. 7. V. 32. Qui cum Iusticiam Dei cognovissent, non intellexerunt quoniam qui talia agunt, digni sunt morte: & non solum qui ea faciunt, sed etiam qui consentiant facientibus. T. 2. C. 2. N. 28.

Cap. 2. v. 5. Secundum autem duritiam tuam, & impenitentis cor, thefauris tibi iram in die ira, & revelationis iusti iudicij Dei. T. 4. C. 3. N. 2. V. 23. Qui in lege gloriaris, per prevaricationem Legis Deum in honoras. Non enim Dei per vos blasphematur inter Gentes. T. 4. C. 8. N. 7.

Cap. 3. v. 25. Iustificati gratis per gratiam ipsius, per redemtionem, qua est in Christo Iesu, quem proposuit Deus propitiationem

per fidem in sanguine ipsius, ad ostensionem iustitiae sua, propter remissionem præcedentium delictorum. T. 4. C. 4. N. 4.

Cap. 6. v. 12. Non ergo regnet peccatum in vestro mortali corpore, ut obediatis concupiscentiis eius. T. 4. C. 8. N. 8. V. 23. Stipendia enim peccati, mors. Gratia autem Dei, vita eterna, in Christo Iesu Domino nostro. T. 1. C. 9. N. 4. T. 4. C. 7. N. 4.

Cap. 8. v. 14. Quicumque enim spiritu Dei agitur, iis sunt filii Dei. T. 4. C. 8. N. 5. V. 26. Similiter autem & Spiritus adiuvit in firmitate nostram: nam quid oramus, sicut opere, nescimus: sed ipse Spiritus postularat pro nobis genitibus incoarribilibus. T. 2. C. 3. N. 19. T. 4. C. 8. N. 6. V. 32. Qui etiam proprio Filio non percipit, sed pro nobis omnibus tradidit illum. T. 1. C. 8. N. 8.

Cap. 9. v. 3. Optabam enim ego ipse anathema esse a Christo pro fratribus meis, qui sunt cognati mei secundum carnem. T. 2. C. 2. N. 45. V. 7. Non enim omnes qui ex Israël sunt, iis sunt Israëli, neque qui terreni sunt Abraham, omnes filii: sed in Isaac vocabitur tribus semeni id est, non qui sunt carnis, sed Filii Dei. T. 4. C. 8. N. 5. V. 10. Sed & Rebecca ex uno concubitu habentes, & Isaac patris nostri. T. 3. C. 1. N. 8.

Cap. 10. v. 3. Ignorantes enim iustitiam Dei, & sanctam querentes statuere, iustitia Dei non sunt subiecti. T. 4. C. 5. N. 7. V. 13. Non enim est distinctio Iudei & Graeci: nam idem Dominus omnium, dives in omnes, qui invocant illum. T. 1. C. 4. N. 12.

Cap. 11. v. 8. Sicut scriptum est: Dedit illis Deus spiritum compunctionis: oculos ut non videant, & aures ut non audiant, & lingua in ho- diernam diem. T. 4. C. 5. N. 4.

Cap. 12. v. 18. Si fieri potest, quod ex vobis est, cum omnibus hominibus pacem habentes. T. 4. C. 7. N. 1.

Cap. 13. v. 1. Omnis Anima potestribus sublimioribus subdita sit: Non est enim potestas nisi a Deo: quia autem sunt a Deo ordinata sunt. T. 2. C. 1. N. 18. V. 4. Debet enim minister est ubi in bonum. Si autem malum feceris, tine: non enim sine causa gladium portat. Dei enim minister est: vindex in iram ei, qui malum agit. T. 2. C. 6. N. 1. V. 10. Di- lectio proximi malum non operatur. Plenitude ergo legis est dilectio. T. 2. C. 1. N. 5. V. 12. Nos præcessit, dies autem appropinquavit. Abiciamus ergo opera cœnabarum, & induamur arma lucis. T. 2. C. 2. N. 23.

Cap. 14. v. 4. Tu qui es, qui iudicas alienum servum? Domino suo stat, aut cadit: stabit autem potens est enim Deus statuere illum. T. 3. C. 4. N. 5.

Cap.

DE LA SAGRADA ESCRITURA.

Cap. 15. v. 6. Ut vñanimes, vero ore honorificetis Deum, & Patrem Domini nostri Iesu Christi. T. 2. C. 7. N. 29.

1. AD CORINTHIOS.

Cap. 1. v. 17. Non enim misit me Christus baptizare, sed evangelizare: non in sapientia verbis, ut non evanescatur Crux Christi. T. 2. C. 3. N. 8.

Cap. 2. v. 2. Non enim iudicavi me scire aliquid inter vos, nisi Iesum Christum, & hunc crucifixum. T. 2. C. 3. N. 9. T. 4. C. 6. N. 6. V. 13. Quia & loquiorum non in doctis humana sapientia verbis, sed in doctrina spiritus, spiritualibus spiritualiter comparantes. T. 4. C. 7. N. 6.

Cap. 3. v. 1. Fundamentum enim aliud nemo potest ponere, præter id quod possum est, quod est Christus Iesu. T. 4. C. 4. N. 8. V. 19. Sapientia enim huius Mundi, stultitia est apud Deum. Scriptum est enim: Comprehendam sapientes in astutia eorum. T. 4. C. 7. N. 7.

Cap. 4. v. 4. Nihil enim mihi confusus sua, sed non in hoc iustificatus sum: qui autem iudicat me, Dominus est. T. 1. C. 12. N. 10. V. 13. Blasphemamus, & obsecramus: tamquam pungamenta huius Mundi. T. 2. C. 2. N. 17.

Cap. 5. v. 2. Et vos inflati estis: & non magis lutum habuistis ut tollatur de medio: veitrum qui hoc opus fecit. T. 2. C. 2. N. 34. V. 5. Cum virtute Domini nostri Iesu, tradere huiusmodi satana in interitum carnis, ut spiritus salvis fiat in die Domini nostri Iesu Christi. T. 2. C. 2. N. 26. & C. 5. N. 12.

Cap. 6. v. 17. Erunt enim (inquit) duo in carne una. Qui autem adhaeret Domino, vnu spiritus est. T. 4. C. 6. N. 10. V. 18. Fugite fornicationem. Omne peccatum, quodcumque fecerit homo, extra corpus est: qui autem fornicatur, in corpus suum peccat. T. 3. C. 5. N. 5.

Cap. 7. v. 34. Et mulier innupta, & virgo, cogitat que Domini sunt. T. 1. C. 5. N. 7.

Cap. 8. v. 10. Si enim quis viderit eum, qui habet scientiam in idolio recumbentem: nonne conscientia eius, cum sit infirma, edificabitur ad manducandum idolothyta. T. 2. C. 3. N. 11. V. 11. Et peribit infirmus in sua scientia frater, propter quem Christus mortuus est? Sic autem peccantes in fratres, & percutientes conscientiam eorum infirmam, in Christum peccatis. T. 2. C. 2. N. 26.

Cap. 9. v. 25. Omnis autem, qui in agone contendit, ab omnibus se abiuet: & illi quidem ut corponib[us] coronam accipiant nos autem incorruptam. T. 4. C. 7. N. 10.

Cap. 10. v. 4. Consequente eos, petra: petra au-

tem erat Christus. T. 4. C. 3. N. 8. V. 13. Tentatio vos non apprehendat nisi humana: fideliis autem Deus est, qui non patietur vos tentari supra id quod potestis. T. 4. C. 8. N. 12. V. 21. Non potestis Calicem Domini bibere, & calicem dæmoniorum: non potestis mensa Domini participes esse, & mensa dæmoniorum. T. 4. C. 7. N. 3.

Cap. 11. v. 3. Volo autem vos scire, quod omnis viri caput, Christus est: caput autem mulieris, vir: caput vero Christi, Deus. T. 1. C. 8. N. 8. V. 19. Nam oportet & harretes esse, ut & qui probati sunt, manifesti fiant in vobis. T. 4. C. 3. N. 1. V. 27. Itaque quicumque manducaverit panem hunc, vel biberit Calicem Domini indigniterus erit Corporis, & Sanguinis Domini. T. 2. C. 5. N. 6.

Cap. 12. v. 17. Hæc autem omnia operatur unus atque idem spiritus, dividens singulis prout vult. T. 4. I. N. 17.

2. AD CORINTHIOS.

Cap. 1. v. 10. & 17. Qui de tantis periculis nos eripuit, & erexit: in quem speramus quoniam & adhuc eripere adiuvabitibus & vobis in oratione pro nobis: ut ex multorum perfornis, eius que in nobis est donationis, per multos gratia agantur pro nobis. T. 2. C. 7. N. 29.

Cap. 1. v. 7. Ita ut non possint intendere filii Israël in faciem Moysi, propter gloriam vultus eius, quia evanescatur. T. 1. C. 9. N. 7.

Cap. 4. v. 6. Quoniam Deus, qui dixit de tenebris lucem splendescere, ipse illuxit in cordibus nostris, ad illuminationem scientie claritatis Dei, in facie Christi Iesu. T. 3. C. 4. N. 3.

Cap. 5. v. 20. Pro Christo ergo legatione fungimur, tamquam Deo exhortante per nos. Obsecramus pro Christo, reconciliantini Deo. T. 2. C. 3. N. 20.

Cap. 9. v. 6. Hoc autem dico: Qui parcer seminat, parcer & metet: & qui seminat in benedictionibus, de benedictionibus & metet. T. 1. C. 5. N. 7. T. 4. C. 4. N. 1.

Cap. 11. v. 20. Sufficiens enim si quis vos in servitum redigit, si quis devorat, si quis accipit, si quis extollit, si quis in faciem vos cepit. T. 2. C. 2. N. 33.

AD GALATAS.

Cap. 1. v. 8. Sed licet nos, aut Angelus de Cœlo evangelizet vobis: præterquam quod evangelizavimus vobis, anathema sit. T. 2. C. 4. N. 7.

Cap. 4. v. 1. Dico autem: Quanto tempore haeres parvulus est, nihil differt a servo: cum sit Dominus omnium: sed sub tutoribus, & acto-

tibus

DE LA SAGRADA ESCRITVRA.

INDICE DE LOS TEXTOS

tibus est, vsque ad præsumitum tempus à Pater. T.4. C.8. N.3.

Cap.3. v.5. Nos enim spiritu ex fide, spem iusticiæ expectamus. Nam in Christo I. u., neque circumcisio aliud valeret, neque præputium: sed fides, qua per charitatem operatur. T.4. C.6. N.5. V.22. Fructus autem spiritus est caritas, gaudium, pax, patientia, benignitas, bonitas, longanimitas, mansuetudo, fides, modestia, confitentia, castitas. T.1. C.8. N.11. T.2. C.4. N.1.

AD EPHESIOS.

Cap.1. v.3. Benedic Deus Pater Domini nostri Iesu Christi, qui benedixit nos in omni benedictione spirituali in coelstibus in Christo, sicut elegit nos in ipso ante Mundi constitutionem, ut essemus sancti & immaculati in conspectu eius in charitate. T.1. C.5. N.6. V.22. Et omnia subiecta sub pedibus eius, & ipsius dedit caput supra omnem Ecclesiæ, qua est corpus eius. T.2. C.4. N.11.

Cap.2. v.14. Ipse enim est pax nostra, qui fecit utraque unum, & medium pariter materia solvens, inimicatas in carne sua. T.4. C.7. N.1.

Cap.3. v.16. Ut det vobis secundam diuicias gloria sua, virtute corroborari per spiritum eius in interiorum hominem. T.1. C.1. N.3.

Cap.5. v.5. Hoc enim sciote intelligentes, quod omnis fornicator, aut immundus, aut avarus, quod est idolorum servitus, non habet hereditatem in Regno Christi & dei. T.2. C.5. N.3. V.22. Mulieres viris suis subdite sunt, sicut Domino: quoniam vir capit et mulier sicut Christus. Caput est Ecclesia. T.2. C.7. N.5. & N.7. V.32. Erunt duo in carne una. Sacramentum hoc magnum est, ego autem dico in Christo & in Ecclesia. T.2. C.4. N.9.

Cap.6. v.16. In omnibus sumentes scutum fidei, in quo positis omnia tela nequissimi ignea extingue: & galeam salutis assumere. T.4. C.4. N.8.

AD PHILIPPENSES.

Cap.1. v.1. Scio enim quia hoc mihi proveniet ad salutem, per velram orationem, & subministracionem Spiritus Iesu Christi. T.2. C.7. N.29. V.23. Coarctor autem è duobus desideriis habens dissolvi, & esse cum Christo, multè magis melius: permanere autem in carne, necessarium propter vos. T.4. C.8. N.8.

Cap.2. v.7. Sed semetipsum exanimavit formam servi accipiens, in similitudinem hominum factus, & habitu inventus ut homo. T.1. C.7. N.8. V.8. Humiliavit semetipsum factus

obedientis vique ad mortem, mortem autem Crucis. T.1. C.2. N.7. V.9. Propter quod & Deus exaltavit illum, & donavit illi nomen, quod est super omne nomen. T.1. C.8. N.3. V.10. Ut in nomine Iesu omne genu flectatur celestium, terrenorum, & infernorum. T.1. C.8. N.3. V.13. Ut sitis sine querela, & simplices filii Dei, sine reprehensione, in medio nationis pravae, & peccatarum: inter quos lucetis sicut luminaria in Mondo. T.1. I. N.7. T.2. C.2. N.25.

Cap.3. v.20. Nostra autem conversatio in Cœlis est: unde etiam salvatorem expediamus Dominum nostrum Iesum Christum. T.1. C.7. N.3.

Cap.4. v.4. Gaudete in Domino semper: iterum dico gaudete. T.4. C.3. N.6. V.5. Modestia vestra nota sit omnibus hominibus: Dominus propè est. T.2. C.4. N.1.

AD COLOSSENSES.

Cap.1. v.12. & 13. Gratias agentes Deo Patri, qui dignos nos fecit in partem fortis sanctorum in lumine: qui eripio nos de potestate tenebrarum, & trahit in Regnum Filii dilectionis suæ. T.1. C.3. N.12. fol. 8. & C.8. N.9.

Cap.2. v.3. Et Christi Iesu, in quo sunt omnes thesauri sapientia, & scientie absconditi. T.1. C.3. N.14. T.2. C.3. N.9.

Cap.3. v.1. Igitur, si confurrexisti cum Christo,

qui sursum sunt quartæ, ubi Christus est in dextera Dei sedens: que sursum sunt sapientia, non quae super Terram. T.4. C.7. N.8.

Cap.4. v.14. Salutat vos Lucas Medicus charitissimus. T.4. C.3. N.1.

1. AD THESSALONIENSIS.

Cap.2. v.7. Cum possemus vobis oneri esse ut Christi Apostoli: sed facti sumus parvuli in medio vestrum, tamquam si natrix soveat filios suos. T.2. C.3. N.2.

Cap.3. v.17. Sine intermissione erate. In omnibus gratias agite: hac etsi enim voluntas Dei in Christo Iesu, in omnibus vobis. T.2. C.3. N.14. V.22. Ab omni specie mala absconde te vos. T.2. C.5. N.9.

AD TIMOTHEVM.

Cap.1. v.1. Obscoero igitur primum omnium fieri obsecrationes, postulationes, gratiarum actiones, pro omnibus hominibus. T.2. C.1. N.8. V.3. Hoc enim bonus est, & acceptum coram Salvatore nostro Deo, qui omnes homines vult salvos fieri, & ad agnitionem veritatis venire. T.4. I. N.5. V.5. Vnus enim Deus, unus & mediator Dei, & hominum Homo Christus Iesus. T.4. C.8. N.4. V.15.

Adam

Adam non est seductus, mulier autem seducta in prævaricatione fuit. Salvabitur autem per filiorum generationem, si permanferit in fide, & dilectione, & sanctificatione cum sobrietate. T.2. C.7. N.18.

Cap.3. v.1. Fidelis sermo: Si quis Episcopatum desiderat, bonus opus desiderat. T.2. C.2. N.5. V.2. Oportet ergo Episcopum irreprehensibilem esse, vienus xvixis virum, sobrium, prudentem, ornatum, pudicum, hospitalem. T.2. C.2. N.11. V.3. Doctorem non volentem, non percursum, sed modulum; non litigiosum, non cupidum, sed sue domui bene prepositum. T.2. C.2. N.19. & N.33. V.7. Oportet autem illum & testimonium habere bonum ab ipsis qui foris sunt, ut non in opprobrium incidat, & in laqueum diaboli. T.2. C.2. N.40.

Cap.4. v.8. Nam corporalis exercitatio, ad modicum utilis est: pietas autem ad omnia utilis est, promissionem habens vitæ, quæ nunc est, & futura. T.4. C.2. N.5.

Cap.5. v.8. Si quis autem suorum, & maxime domesticorum curam non habet, fidem negavit, & etsi infidelis deterior. T.2. C.2. N.45. V.20. Peccantes coram omnibus arguerunt & ceteri timore habeant. T.2. C.2. N.34.

Cap.6. v.9. Nam qui volant divites fieri, incident in tentationem, & in laqueum diaboli, & desideria multa inutilia, & nociva, quæ mergunt homines in interiorum & perditio nem. T.2. C.6. N.20. T.4. C.5. N.2. V.10. Radix enim omnium malorum est cupiditas: quam quidam appetentes, erraverunt a fide, & inferuerunt se doloribus multis. T.4. C.5. N.3. & N.4.

2. AD TIMOTHEVM.

Cap.2. v.19. Sed firmum fundamentum Dei stat, habens signaculum hoc: cognovit Dominus qui sunt eius; & dicit ad iniquitate, omnis qui nominat nomen Domini. T.4. C.8. N.5.

Cap.3. v.14. Tu vero permane in iis quæ didicisti, & credita sunt tibi: clementia a quo didicisti. Et quia ab infante Rasas Litteras nostri, quæ te possunt instruere ad salutem, per fidem, quæ est in Christo Iesu. T.2. C.7. N.21. Cap.4. v.2. Prædicta verbum, in tua opportunitate, argue, obscura, increpa in omni potentia, & doctrina. T.2. C.2. N.32. fol. 176. T.4. C.3. N.4. V.5. Tu vero vigila, in omnibus labora, opus fac Evangelizare, ministerium tuum implie. T.2. C.3. N.16.

AD TITVM.

Cap.2. v.13. Expectantes beatam spem, & adventum glorij magni Dei, & salvatoris no-

stri Iesu Christi: qui dedit semetipsum pro nobis, ut nos redimeret ab omni iniquitate, & mundaret sibi Populum acceptabilem, sestatorem bonorum opum. T.4. C.8. N.8. V.15. Hæc loqueret, & exhortare, & arguere cum omni imperio. Nemo te contemnat. T.2. C.2. N.32. T.4. C.3. N.4.

AD HEBRÆOS.

Cap.1. v.6. Et cum iterum introducit primogenitum in orbem terrenæ, dicit: Et adorent eum omnes Angelii Dei. T.1. C.7. N.11.

Cap.5. v.7. Qui in diebus carnis sue, preces supplicationesque ad eum, qui posuit illum salvum facere a morte, cum clamore valido & lacrymis offensus, exaudiens eum pro sua reverentia. T.1. C.6. N.22.

Cap.7. v.1. Hic enim Melchisedech, Rex Salem, Sacerdos Dei Sanctorum, qui obviavit Abraham regreto a cœlo regum, & benedicxit ei. T.2. C.1. N.3. V.7. Sine vita autem contradictione, quod enī est, a meliore benedicitur. T.2. C.4. N.17. V.26. Talis enim decebat ut nobis esset Pontifex Sanctus, Innocens, impolitus, segregatus a peccatoribus, & excelsior Cœli factus. T.2. C.1. N.3.

Cap.9. v.4. Quod dicitur Sancta Sanctorum: aureum habens thuribulum, & Arcanum Testamenti circumiectam ex omni parte auro, in qua Vrna aurea habens Manna, & virga Aaron, que triducatur, & Tabula Testamenti. T.2. C.2. N.32. & C.7. N.3.

Cap.10. v.5. Ideo ingrediri Mundum dicit: holiam & oblationem nolunti, & corpus autem apocalypsi mini. T.2. C.4. N.13.

Cap.11. v.1. Est autem fides perandarum substantiam rerum, argumentum non apparentium. T.4. C.4. N.8. V.5. Fide Henoch translatus est, ne videret mortem, & non invenerit, qui trahit illum Deus. T.4. C.7. N.5. V.6. Sine fide autem impossibile est placere Deo. Credere enim oportet accedentem ad eum, quia est, & inquietentibus remunerat hi. T.4. C.4. N.8. & C.7. N.5. V.13. Luxe fidei defuncti sunt nomes illi, non acceptis reprobationibus, sed a lege eas aspicientes. T.4. C.5. N.9. V.23. Fide Rahab meretrice non perit cum incredulis. T.4. C.7. N.5.

Cap.12. v.2. Aplicentes in Auctorem fidei, & consummatoem Iesum, qui proposito sibi gaudio fulminat Crucem, confusione contemptu, atque in dextera sedis Dei fedet. T.2. C.1. N.25. V.11. Omnis autem discipula, in presenti quidem videtur auctor non esse gaudium, sed meritoris; potest senti fructum pacificissimum exercitatis per eam, redet iustitia. T.1. C.8. N.11.

Cap.

OS TEXTOS

Cap. 1. v. 1. Charitas fraternitatis maneat in vobis. T. 4. C. 8. N. 4.

EPIST. D. IACOB. APOST.

Cap. 2. v. 17. Omne datum optimum, & omne donum perfectum, de sursum est; descendens a Patre luminum, apud quem non est transformatio, nec scisitudinis obumbratio. T. 4. I. N. 17.

Cap. 3. v. 1. Non est enim ista sapientia de sursum descendens; sed terrena, animalis, diabolica. T. 4. C. 7. N. 7.

Cap. 5. v. 3. Aurum & argentum vestrum aurigavit: & argo eorum in testimonium vobis erit, & manducabit carnes vestras sicut ignis. Theatrizis vobis iram in novisimis diebus. T. 2. C. 6. N. 16. V. 16. Confitemini ergo alterutram peccata velitra, & orate pro invicem ut salvemini: multum enim valet deprecatio iusti aifida. T. 4. C. 8. N. 4.

1. EPIST. D. PETRI APOST.

Cap. 1. v. 12. Conversationem vestram inter gentes habent bonam: vt in eo, quod detraheant de vobis, tanquam de malefactoribus, ex bonis operibus vos considerantes, glorificant Deum in die visitationis. T. 4. C. 8. N. 7.

Cap. 3. v. 6. Sicut Sara obedebat Abraham, dominum eum vocans: cuius estis filii beneficentes, & non pertinetis illam perturbationem. T. 2. C. 7. N. 7. V. 7. Viri similiiter cohabitantes secundum scientiam, quas insimiliori vaeculo muliebri impartientes honorem, tanquam & coheredibus gratiae vivere non impediunt orationes velitra. T. 3. C. 1. N. 4. V. 10. Qui increduli fuerant aliquando, quando expectabant Dei patitionem in diebus Noe, cum fabriqueretur arcain quae pauci, id est octo anima fuisse facta sunt per aquam. T. 2. C. 3. N. 5.

Cap. 5. v. 15. Omnes autem invicem humilitatem insinuante, quia Deus superius resipit, humili bus autem dat gratiam. T. 4. C. 1. N. 2.

2. EPIST. D. PETRI APOST.

Cap. 1. v. 4. Per quem maxima & pretiosa nobis promissa donavit, vt per haec efficaciam in divina confortare nature. T. 1. C. 6. N. 10. & C. 8. N. 8. V. 10. Quapropter fratres magis satigate, vt per bona opera certam vestram conversationem, & electionem faciatis: hac enim facientes, non peccabitis aliquando. T. 4. I. N. 5.

Cap. 2. v. 8. Et infulm Lot oppessum ac netandorum iniuria ac luxuriosa conversatione erigitur aspectus enim, & auditu fuitus erachabatur, apud eos, qui de die in diem animam iustam, quia quis operibus cruciabant. T. 2. C. 2. N. 2.

Cap. 3. v. 9. Non tardat Dominus promissio nrum suarum, sicut quidam existimant: sed patienter agit propter vos, nolens aliquos perire, sed omnes ad penitentiam reverti. T. 4. I. N. 5.

1. EPIST. D. IOANNIS.

Cap. 2. v. 1. Filii mei, haec scribo vobis, vt non peccatis. Sed & si quis peccaverit, avocatum habemus apud Patrem, Iesum Christum iustum: & ipse est propitiatio pro peccatis nostris: non pro nostris autem tantum, sed etiam pro totius mundi. T. 1. C. 6. N. 7.

Cap. 3. v. 10. In hoc manifesti sunt filii Dei, & filii diaboli. Omnis qui non est iustus, non est ex Deo, & qui non diligit fratrem suum. T. 4. C. 8. N. 6. V. 14. Nos scimus quoniam translati sumus de morte ad vitam, quoniam diligimus fratres. Qui non diligit, manet in morte: omnis qui odit fratrem suum, homicida est. T. 4. C. 8. N. 4.

Cap. 4. v. 18. Timor non est in charitate: sed perfecta charitas foras mittit timorem: quoniam timor peccati habet: qui autem timet, non est perfectus in charitate. T. 4. C. 1. N. 5.

Cap. 5. v. 4. Quoniam omne quod natum est ex Deo, vincit mundum: & haec est victoria, quia vincit mundum fides nostra. T. 4. C. 4. N. 8. V. 7. Quoniam tres sunt, qui testimoniant in Celo: Pater, Verbum, & Spiritus Sanctus: & hic est tres vnum sunt. Et tres sunt, qui testimoniant in Terra: spiritus, & aqua, & fangus: & hi tres vnum sunt. T. 1. C. 1. N. 6.

EPIST. D. IVDAE APOST.

Cap. 1. v. 11. V. illis, quia in via Cain abierunt, & errore Balaam mercede effuli sunt, & in contradictione Core perierunt. T. 1. C. 1. N. 20. T. 3. C. 3. N. 13.

APOCALYPSES.

Cap. 1. v. 1. Apocalypsis Iesu Christi, quam dedit illi Deus palam facere servis suis, quae oportet fieri circa & significavite, mittens per Angelum suum servo Iouo Ioanni. T. 2. C. 2. N. 8. V. 5. Qui dilexit nos, & lavit nos a peccatis nostris in sanguine suo, & feci nos Regnum, & Sacerdotes Deo & Patri suo. T. 1. C. 6. N. 7. V. 8. Ego sum Alpha, & Omega, principium, & finis, dicit Dominus Deus qui est, & qui erat, & qui venturus est, omnipotens. T. 2. C. 2. N. 23. V. 13. Et conversus videt septem candelabra aurea: & in medio septem candelabrorum aurorum similem Filio hominis, vestitum podere. T. 2. C. 4. N. 2. V. 16. Et habebat in dextera sua Ecclias septem. Et de ore eius gladius vtraque parte acutus exhibebat: & facies eius sicut Sol lucet in

DE LA SAGRADA ESCRITURA.

virtute sua. T. 1. C. 3. N. 7. & C. 11. N. 11. T. 2. C. 4. N. 3. V. 17. Et cum vidisset eum, cecidi ad peccatum eius tamquam mortuus. T. 1. C. 12. N. 10. V. 20. Sacramentum septem Stellarum, quas vidili in dextra mea, & septem capitulo a aurea: septem Stellæ, Angeli sunt secundum Ecclesiarum, & angelabrama septem, secundum Ecclesie sunt. T. 2. C. 4. N. 7.

Cap. 2. v. 1. Angelo Ephesi Ecclesie scribere: Haec dicit, qui habet septem Stellæ in dextera sua, qui ambulet in medio septem candelabrum aureum. T. 2. C. 2. N. 6. V. 2. 3. & 4. Secundum opa tua, & labora, & patientiam tuam, & tua non potes sustinere malos: & te statim ecce, qui se dunt postulos esse, & non sunt: inveniuntis eos madaces, & patientiis non habes, & fatidici propter nomen meum, & non descisti. Sed habebas versum te, quod charitatem tuam placitum eliquisti. T. 2. C. 2. N. 10. V. 5. Motor etiama videtur excedens: & age penitentiam, & prima opera facias autem, venitib; & moevebo candelabrum tuum de loco tuo, nisi penitentiam geris. T. 2. C. 2. N. 15. V. 7. Qui habet au rem audiat quid spiritus dicit Ecclesijs: Vincenti dabo ede de ligno vita, quod est in Paradiso Dei. Et T. 2. C. 2. N. 15. T. 4. C. 5. N. 8. V. 9. & tunc tribulationem tuam, & paupertatem tuum, sed dives es: & nec frigidas, nec calidas, incipiunt te evomere ex ore meo. T. 4. C. 4. N. 3. V. 17. Quia dicit: Quod dives sum, & locupletatus, & nullus cego: & quis quia tu es miser, & miserabilis, & pauper, & cecus, & nudus. T. 2. C. 2. N. 43. V. 18. Sudebit tibi emere a me aurum ignitum probatum, & locuples fias, & vestimentis albis indurari, & non appareat confusio nuditatis tue, & collyrio inungue oculos tuos, vt videas. T. 2. C. 2. N. 3.

Cap. 4. v. 1. & 4. Post haec vidi: & ecce ostium apertum in Celo: & vox prima, quam audiui, tanquam tuba loquentis mecum: Er in circuitu sedis sedilia vigintiquatuor: & super Throno vigintiquatuor seniores sedentes circumsteti vestimentis albis, & in capitibus eorum coronæ aureæ. T. 4. C. 2. N. 8. V. 3. Et qui fedebat, similis erat aspectu lapidis aspidis & sardinis: & fris erat in circuitu sedis, similis visioni Smaragdina. T. 1. C. 1. N. 16. & C. 4. N. 8. T. 2. C. 1. N. 35. V. 5. Et de Throno procedebant fulgura, & voces, & tonitrua: & septem lampades ardentes ante Thronum, qui sunt septem spiritus Dei. T. 3. I. N. 1. V. 10. Procidebant vigintiquatuor seniores ante sedentem in Throno, & adorabant viventem in secula saeculorum, & mittebant coronas suas ante Thronum. T. 2. C. 7. N. 36.

Cap. 5. v. 1. Et vidi in dextera sedentis supra

Thro-

ÍNDICE DE LOS TEXTOS

Cap. 13. v. 1. Chilorum scriptorium & fortis, figura vobis. T. 4. C. 1. septem. I. 2. C. 3. N. 9. V. 6. Et in medio Throni & quatuor animalibus.

EPYST. In medio senio cum agrum inservit.

Cap. 1. v. 17. Occitum, haec optiminorum septem, donum dicitur, de fursu est; de V. 8. Et cum dicitur: num, apud quem non a. & vigilat, a. & agitatur se. & cito istud obumiam agno, habentes finis as aureas plenes odora uenient enim ista sunt orationes in coram. T. 2. C. 3. N. 7. v. 2. Et cantabant Canticum novum, voces: Dignus es Domine accipere librum, & aperire ignacula eius. T. 2. C. 3. N. 7. fol. 20. T. 4. C. 2. N. 8. V. 14. Et quatuor animalia diceant: Amen. I. 2. C. 5. N. 7.

Cap. 2. P. 7. v. 2. Et vidi alterum Angelum ascendente ab ortu Solis, habentem signum Dei vivi. T. 4. I. N. 1.

Cap. 8. v. 1. Et vidi septem Angelos stantes in conspectu Dei: & dura sunt illis septem tubae. T. 2. C. 3. N. 7. v. 7. Et primus Angelus tuba cecinit, & tanta est grande, & ignis, militia in fagine. T. 2. C. 3. N. 3. V. 8. Et secundus Angelus tuba cecinit: & tamquam mons magnum ignis, ardens missus est in mare, T. 2. C. 3. N. 5. V. 10. Et tertius Angelus tuba cecinit, & cecidit de Caelo Stella magna, ardens tamquam facula. T. 2. C. 3. N. 7. V. 11. Et nomen Stella dicunt Abishnithum. T. 2. C. 4. N. 14. fol. 202. V. 12. Et quartus Angelus tuba cecinit, & percussa est tercita pars Solis, & tercita pars Lune, & tercita pars Stellarum. T. 2. C. 3. N. 10.

Cap. 9. v. 1. Et quintus Angelus tuba cecinit: & vidi Stellarum de Caelo eccecidisse in Terram, I. 2. C. 3. N. 15. V. 13. Et sextus Angelus tuba cecinit: & audiui vocem unam ex quatuor cornibus Altaris aurei, quod est ante oculos Dei. T. 2. C. 3. N. 9. T. 2. C. 3. N. 19.

Cap. 10. v. 1. Et vidi alium Angelum fortem descendente de Caelo, amictum nube, & iris in capite eius, & facies eius erat vt Sol, & pedes eius tamquam columna ignis. T. 2. C. 6. N. 1. & C. 7. N. 1. V. 7. Sed in diebus vocis primi Angelic, cuius coepit tuba canere, consummabit mysterium Dei. T. 2. C. 3. N. 22.

Cap. 12. v. 1. Et signum magnum apparuit in Caelo: Mulier amicta Sole, & Luna sub pedibus eius, & in capite eius corona Stellarum duodecim. T. 1. C. 5. N. 8. T. 2. C. 6. N. 8. T. 3. I. N. 12. & C. 7. N. 2. T. 4. C. 7. N. 10. V. 2. Et in utero habens, clamabat parturiens, & cruciabatur vt pariat. T. 4. C. 4. N. 6. V. 3. Et ecce draco magnus rufus, habens capita septem, & cornua decem: & in capitibus eius diademata septem. T. 2. C. 5. N. 3. T. 4. C. 4. N. 6. V. 4. Et draco sterit ante mulierem, que etiam parturit, vt cum peperisset, filium eius devoraret. T. 1.

C. 7. N. 13. v. 11. Et ipsi viciat eum propter languorem Agni, & prope verbum testimonij. I. 1. C. 6. N. 14.

Cap. 13. v. 1. vidi de mari beam ascendenter, habentem capita septem & cornua decem, & super cornua eius decem diadema, & super capi eius nomina blasphemia. T. 2. C. 6. N. 14.

Cap. 14. v. 1. Et dicitur ecce Agns habet supra montem Sion, cum in cenuis quadraginta, & aquatorum maria, habentes nominis eius, & non nomen Patris eius, locum in fratribus suis. T. 1. C. 8. N. 16. T. 2. C. 6. N. 10.

Cap. 15. v. 1. Et vi ait: Et in celo iuxtam Caelum magnum & mirabile, Angelorum exercitus, habentes plagas septem invisa. T. 2. C. 6. N. 17. N. 36.

Cap. 17. v. 1. Venientia tibi natione, & meretricis magis, qui sedet super quas multas, cum qua sonitum regenerare. T. 1. C. 6. N. 14. V. 2. Et hie sensus, qui habet sapientiam septem catena, septem montes sunt, super quos noster dicit, & reges septem sunt. T. 2. C. 1. N. 2. V. 1. Aque, quae videlicet, ubi meretricis sedet, Populi sunt, & Gentes, & lingue. T. 2. C. 2. N. 6.

Cap. 19. v. 16. Et habet in vidente, & inferiore suo scriptum: Rex Regum, & Dominus dominantium. T. 2. C. 1. N. 4. fol. 159.

Cap. 21. v. 1. Et vidi Caelum nouum & Terram novam. Primum enim Caelum, & plena Terra abiit. T. 1. N. 7. V. 2. Vidi Sicut Civitatem Hierusalem novam descendente de Caelo a Deo paratam, sicut Sponam, et viro suo. T. 1. I. N. 8. & C. 9. N. 9. V. 3. Ecce abernatum Dei cui hominibus, & habebit cum eis. T. 1. I. N. 8. V. 4. Et absterget eius omne lacrymam ab oculis eorum: mors vita non erit ut illi. T. 1. I. N. 7. V. 9. Vnde ostendam tibi Sponam, ixorem Agni. T. 2. C. 14. N. 10. V. 16. Et Civitas in quadro pista est, & longitudine eius tanta est quanca & citudo. T. 1. C. 1. N. 3. fol. 10. & C. 10. N. 1. V. 18. Ipsa vero Civitas, aurum Mundum habet in utro Mondo. T. 1. I. N. 16. V. 19. Fundamentum primum, alijs: secundum, laphis: tertium, calcedoniam: & t. 1. I. N. 16. V. 24. 1. Et duodecim portae, duodecim portae, & singulare singulis: & singula porta erat ex singulis regis portis: Et portae eius non clauderent per die noctis non erit illuc. T. 2. C. 2. N. 19.

Cap. 22. v. 1. & 2. Et ostendit mulier fluvium aquavit, splendens tamquam crystallum, procedente de fede Dei & Agni, in medio platea eius, & ex qua parte fluminis lignum virga, & affrenus fructus duodecim, per mentes singulos reddens frumentum suum, & folii ligni ad latitudinem Gentium. T. 1. C. 1. N. 1. v. 7. Et ecce venio velociter. Beatus qui custodit verba prophetarum libri huius, et ego loquens qui audiui, & vidi hoc. T. 2. C. 4. N. 10.

FINIS.

^{cel}
15, V. 13. Et tex
& audivi vocem
Altaris au
C

BT608

J7

1701

c.1